

Dle posl. odstavce téhož § nevztahuje se ustanovení to na místnosti, kterých vlastník domu potřebuje nutně pro sebe nebo pro své zaměstnance.

St-1 ve správním řízení a v odvolání uplatňoval, že místnosti v I. patře, jež byly pronajaty do června 1923 nájemníku A. V., nutně potřebuje pro svoje děti a svého kočího a uvedl také skutkové okolnosti, z nichž potřebu tu dovozoval.

Žal. úřad provedl sice šetření, jak se místnosti ty používaly a nyní používají; výsledky šetření těch však sobě odporují, schází pak šetření v tom směru, zda st-1 místnosti pro sebe nebo pro své zaměstnance nutně potřebuje, neboť faktické užívání místnosti o sobě závěr o nutné potřebě ještě neospravedlňuje.

Úřad dále opomenul výsledky konaného šetření st-li oznámiti, aby mohl zaujati stanovisko k předpokladům žal. úřadu a činiti své návrhy nebo nabídnouti důkazy.

Řízení jest tudíž postíženo vadami; vady ty jsou podstatné, neboť bránily jednak st-li účinně hájiti svých práv, jednak znemožnily nss-u zákonnost nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumati, pročež nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti pro vadnost řízení podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 3784.

Honební právo (Čechy): Při posouzení, zda určitý způsob zadání společenstevní honitby odpovídá intencím § 13 česk. hon. zák., lze přihlížeti toliko k takovým momentům, které se dotýkají jednak mysliveckého provozu honitby, jednak zájmů zemědělských, nikoli však k tomu, zda zadání honitby hovoří konsumentským zájmům místního obyvatelstva nebo přáním jednotlivých členů honebního společenstva po osobní jich účasti při výkonu honitby.

(Nález ze dne 21. června 1924 č. 11.009).

Prejudikatura: Boh. 13 adm. a četné jiné.

Věc: B. K. a spol. v M. (adv. Dr. Zdeněk Stibic z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem společenské honitby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Honební výbor v M. usnesl se 17. listopadu 1922, aby tamní společenstevní honitba byla na šestiletí 1923—1929 pronajata ofertní cestou výhradně majiteli pozemků v obci, za určitých podmínek. Ve schůzi 29. listopadu 1922 přijal ze 4 došlých ofert nabídku J. B. na 2000 Kč (mimo škody), pominuv nejvyšší nabídku dosavadního nájemce B. K. na 2500 Kč, poněvadž tento v minulém období, kdy měl honitbu najatu za 700 Kč, ač majitelé pozemků na něm žádných škod nepožadoval, odmítl prodávati jim zastřelenou zvěř a místní rolníky nechťel přijati za členy honitby a na hony jich nevzal. V nájemní smlouvě uložena nájemci J. B. ve smyslu podmínek, usnesených 17. listopadu 1922, povinnost, provozovati honitbu řádným způsobem, hraditi veškeré škody způsobené honbou a zvěří, přenechávati zastřelenou zvěř především místnímu občanstvu za běžné ceny a místní občany každoročně zváti na hon.

Osk rozhodnutím z 28. února 1923 zamítuvši podané námítky, pronájem schválila, poněvadž uváživši důvody uváděné honebním výborem, uznala, že honitba byla honebním výborem vzhledem ke skutečným poměrům pronajata pro honební společenstvo výhodně, neboť pachtovní smlouvou jsou členům honebního společenstva mimo přiměřené nájemné zaručeny i další výhody.

Rekurs dnešních st-lů byl nař. rozhodnutím zamítnut z důvodů rozhodnutí I. stolice, které ani vývody rekursu ani obsahem jednacíh spisů nebyly vyvráceny, a to tím méně, když nájemce J. B. nabídku svoji v souhlase s honebním výborem zvýšil na 2500 Kč ročně. — —

O stížnosti nss uvážil:

Český honební zákon, upravuje v § 13 způsob výkonu společenské honitby, nedává jiné direktivy, nežli že jest přihlížeti k »daným okolnostem«. O tom, podle jakých hledisek jest tyto »dané okolnosti« hodnotiti, zákon neobsahuje žádných směrnic. Sluší proto hranice, jež dány jsou volné úvaze rozhodujících orgánů, hledati toliko v ú č e l u zákona. Honební zákon ovládán jest myšlenkou zabezpečiti, aby výkon myslivosti byl co možno racionelní, t. j. takový, aby s jedné strany hájení a chov zvěře a s druhé strany zájmy zemědělské, vyžadující, aby škody zvěří způsobené byly co možno nejmenší a prospěch majitelů pozemků v honiště pojatých z honitby té co možno největší, uvedeny byly navzájem co možno nejúplněji v souhlas. J e n o m zájem na řádném mysliveckém provozu honitby s jedné a zájem z e m ě ě l c ů j a k o t a k o v ý c h s druhé strany má honební zákon při tom na mysli. Úmysl, chrániti nějak zájmy členů společenstva jako konsumentů anebo dokonce zájem jejich, aby mohli sami osobně myslivost provozovati, je honebnímu zákonu naprosto cizí. Není v zákoně nejmenší opory pro domněnku, že by chtěl tyto interesy nějak podporovati. Naopak je z §§ 13 a 14 zřejmo, že honební zákon přímo perhoreskuje, aby členové společenstva sami myslivost provozovali, poněvadž spatřuje v tom důvodně nebezpečí, že by myslivecký výkon honitby mohl býti ohrožen, a tím trvalá hospodářská cena honitby znehodnocena. Z toho plyne však, že co do otázky, odpovídá-li určitý způsob zadání honitby intencím § 13 hon. zák., lze přihlížeti jenom k takovým momentům, které se dotýkají jednak mysliveckého provozu jejího, jednak zájmů zemědělských, nelze však bráti zřetele na to, zda zadání hová konsumentům místního obyvatelstva nebo dokonce snad přáním jednotlivých členů společenstva, aby mohli co nejhojněji sami myslivost ve společenském revíru vykonávati. Okolnosti v tom směru v řízení uplatňované jsou tedy irrelevantní, a vytýkané nedostatečné jich vyšetření nemůže proto zakládati podstatnou vadu řízení.

Poněvadž žal. úřad při svém rozhodování vycházel částečně z nesprávného právního názoru, a nedostatečné odůvodnění nař. rozhodnutí nedopouští, aby toto bylo po své stránce skutkové přezkoumáno, bylo rozhodnutí v odpor vzaté v základě § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 3785.

Honební právo: I. Může most, který vede přes vodoteč, rušící souvislost pozemků ve smyslu honebního zákona, souvislost tu způso-